

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Mariana Kokeše ve věci

žalobce: F. K.
proti
žalovanému: Zeměměřičský a katastrální inspektorát v Brně
sídlem Moravské nám. 1/1, 602 00 Brno
za účasti: M. Z.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2020, č. j. ZKI BR-O-5/26/2020-25,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav (dále jen „katastrální úřad“ nebo „správní orgán prvního stupně“) domáhal provedení opravy chyby v katastrálním operátu spočívající v nesprávném zákresu hranic pozemku p. č. st. XA v k. ú. X a v evidenci výměry pozemku p. č. st. XA v k. ú. X, která vznikla zřejmým omylem při vedení a obnově katastru dle § 36 odst. 1 písm. a) zák. č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon) – dále jen „katastrální zákon“ – a rovněž

chyby vzniklé nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě, při které byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem (vyhláška č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška) – dále jen „katastrální vyhláška“.

2. Žalobou podanou u krajského soudu žalobce brojí proti rozhodnutí žalovaného ve znění opravného usnesení ze dne 16. 3. 2020, č. j. ZKI BR-O-5/26/2020-25 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 15. 10. 2019, sp. zn. OR-53/2018-704/55, kterým nevyhověl nesouhlasu žalobce s neprovedením opravy, neboť se nejednalo o chybu v katastrálním operátu podle ustanovení § 36 katastrálního zákona. Žalovaný rozhodnutí katastrálního úřadu potvrdil.
3. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že ve shodě s katastrálním úřadem nezjistil naplnění podmínek § 36 odst. 1 katastrálního zákona a neshledal důvody k provedení opravy chyby v katastrálním operátu.

II. Stručné shrnutí argumentů obsažených v žalobě

4. Ve včas podané žalobě žalobce navrhl soudu, aby rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
5. Napadené rozhodnutí je nesprávné a nezákonné. Nelze souhlasit se žalovaným, že pokud poznámka spornosti není vyznačena v soupisu nemovitostí, průběh hranice nebyl vyřešen jako sporný. Podpis otce žalobce na soupisu nemovitostí nemusí být nutně jeho vlastnoruční podpis a neznamená souhlas s nevyšetřením průběhu hranice jako sporným. Vlastníkem pozemku byla matka žalobce, nikoli otec.
6. Žalovaný opomenul přihlédnout k měřičskému náčrtu č. XC pro k. ú. X, v němž je hranice mezi pozemky p. č. st. XA a st. XB vyznačena sporná hranice s použitím mapové značky „sporná hranice“. Toto je dostatečným důkazem o projevu vůle rodičů žalobce o spornosti předmětné hranice. Sporná hranice je závazná pro orgány provádějící následně geodetické a kartografické práce, jež byly podkladem pro vyhotovení základní mapy velkého měřítka (dále též „ZMVM“). Tyto orgány měly k uvedené skutečnosti přihlédnout a promítnout ji do operátu evidence nemovitostí a následně do operátu katastru nemovitostí. Vyznačená hranice nerespektuje skutečné vlastnické vztahy. Poznámka spornosti není vyznačena v soupisu nemovitostí č. XC v k. ú. X u žádného pozemku, přestože je poznámka spornosti uvedena v náčrtu o místním šetření č. XC a měřičském náčrtu č. XC pro k. ú. X.
7. Spornost hranice vyplývá dále z toho, že v hranicích geometrického plánu z roku 1942 byla postavena síťová zeď lisovny, kdy hranice mezi pozemky procházela jejím středem, což po provedených zaměřeních již neplatí. Spornost rovněž prokazuje skutečnost, že M. K., jako právní předchůdkyně žalobce, podala v roce 1995 žalobu na vyklizení části pozemku p. č. st. XB v k. ú. X ve vlastnictví J. R., který byl právním předchůdcem současného vlastníka Ing. M. Z. Dne 14. 1. 2003 vydal Okresní soud v Břeclavi usnesení č. j. 5 C 1759/95-56, kterým řízení zastavil, protože M. K. vzala žalobu zpět.
8. Žalobce odkazuje na znalecké posudky ze dne 10. 9. 1995, č. 51/95 a ze dne 29. 7. 2019, č. 93/2019, vyhotovený znalcem M. S., jenž se týkají průběhu hranic pozemku p. č. st. XA v k. ú. X s přihlédnutím ke geometrickému plánu, kterým původní pozemek p. č. 2420/40 vznikl. Dále žalobce odkazuje na technickou zprávu Ing. B. M., geodetické práce, Břeclav, ČSA 60, která potvrzuje závěry znaleckého posudku znalce M. S. č. 51/95.

Na to navazuje geometrický plán pro rozdělení pozemku č. 1741-34/2001, který ověřil úředně oprávněný zeměměřičský inženýr Ing. B. M. dne 25.2. 2001.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na napadené rozhodnutí.
10. Žalovaný se detailně zabýval procesem místního šetření hranic v předmětné lokalitě, rovněž i záznamem jeho výsledků v dokumentaci tvorby ZMVM či významem obsahu této dokumentace pro řízení o opravě chyby. Účelem místního šetření nebylo zjišťování projevu vůle rodičů žalobce, nýbrž zjištění skutečného stavu hranic pozemků, které byly tehdejšími vlastníky či uživateli užívány a které tito měli na svůj náklad řádně označeny již před konáním místního šetření. Rozporuplné tvrzení žalobce, jenž za projev vůle svých rodičů považuje obsah náčrtu o místním šetření č. XC a měřického náčrtu č. XC, zatímco podpis jeho otce v soupisu nemovitostí č. XC nikoliv, nechává žalovaný bez komentáře.
11. Tvrzení žalovaného stran opomenutí existence měřického náčrtu č. XC žalovaným a nepřihlídnutí k jeho významu, je nepřesné a zavádějící. Tento dokument není obsahem spisového materiálu žádného ze správních orgánů. V napadeném rozhodnutí je zmíněn polní náčrt č. XC (vyhotovený v září roku 1985), avšak tento není žádným výsledkem místního šetření průběhu hranic v terénu, ale pouze záznamem výsledků měření lomových bodů hranic v terénu. Skutečnost, že je v tomto náčrtu hranice mezi pozemky p. č. st. XA a st. XB zobrazena s atributem kresby „sporná hranice“ (stejně jako v náčrtu o místním šetření č. XC), nemění nic na protokolárně zjištěných výsledcích místního šetření hranic, uvedených v soupisu nemovitostí č. XC, tedy že průběh této hranice nebyl v terénu vlastníky či uživateli dotčených pozemků vyšetřen jako sporný.
12. I kdyby byla výsledkem místního šetření spornost průběhu této hranice, znamenalo by to pouze vizuální změnu jejího zobrazení v ZMVM, spočívající v použití mapové značky „sporná hranice“ (zobrazení čerchovanou čarou), ovšem beze změny jejího geometrického a polohového určení. Tedy ve tvaru, rozměru i poloze, v jakém byla zaevidována v ZMVM a následně i dnešní platné digitální mapě. Tedy v takovém stavu, jež žalobce s odstupem řady let zpochybňuje.
13. Skutečnost, že lze nalézt jistou rozpornost záznamu výsledků místního šetření v rámci tvorby ZMVM, jíž žalobce považuje za zjevnou chybu, nelze označovat jako zřejmý omyl při vedení a obnově katastru. Zákes hranice mezi pozemky p. č. st. XA a st. XB je beze změny takto evidován již od roku 1989, aniž byl dotčenými vlastníky jakkoli rozporován. Ve vztahu k evidenci zákresu předmětné hranice nebyly shledány podmínky pro opravu chybných údajů katastru, vzniklých zřejmým omylem při obnově katastru. Nesplnění této zákonné podmínky neumožňuje institutem opravy chyby v katastru měnit či opravovat jak komisionálně zjištěné výsledky místního šetření průběhu hranic v předmětné lokalitě, tak výsledek tvorby ZMVM, který byl beze změny převzat i do dnešní platné digitální katastrální mapy. Žalovaný dále cituje z rozsudku NSS ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008-134, který lze vztáhnout i na novou úpravu.
14. Tvrzení žalobce, že hranice mezi pozemky p. č. st. XA a st. XB byla označena jako sporná, neboť pozemek p. č. XA byl užíván právními předchůdci žalobce v hranicích geometrického plánu č. 153 1240 ze dne 28. 10. 1942, nemá oporu v obsahu dokumentace tvorby ZMVM. V náčrtu o místním šetření č. XC nejsou zobrazeny žalobcem zdůrazňované užívací hranice dle geometrického plánu č. j. 153 1240 ze dne 28. 10. 1942,

stejně jako o tomto plánu není zmínka ani v soupisu nemovitostí č. XC. Žalovaný je tak považuje za subjektivní.

15. Důkaz o spornosti této hranice v podobě žalobcem uváděného usnesení Okresního soudu v Břeclavi ze dne 14. 1. 2003, č. j. 5 C 1759/95-56 je v projednávané věci irrelevantní. Znamená pouze to, že ve věci vyklizení části pozemku p. č. st. XB nebylo soudem meritorně rozhodnuto, neboť žalobkyně M. K. (právní předchůdce žalobce) vzala žalobu zpět. Pokud tedy byl právním předchůdcem žalobce zpochybňován průběh hranice mezi dotčenými pozemky (a to na základě údajů evidovaných v katastru), tento rezignoval na provedení pořádku v právních vztazích k nemovitostem prostřednictvím soudu a tím i na vyřešení spornosti průběhu této hranice.
16. Znaleckými posudky uvedenými žalobcem se žalovaný v řízení o opravě chyby v katastru podrobně zabýval. Opakované zdůrazňování jejich významu považuje žalovaný jako pokračování polemiky opřené o diametrálně odlišné právní názory žalobce na posouzení odborných otázek, týkajících se jak problematiky právních a technických aspektů vedení pozemkových evidencí či výkonu zeměměřičských činností, tak problematiky institutu opravy chyby v katastru.
17. V žalobě absentuje podstatné sdělení, které konkrétní právní předpisy byly při rozhodování porušeny či v čem toto porušení spočívalo. Žalobní námitky opakují námitky uvedené v odvolání. Vzhledem k tomu, že v žalobě není uvedeno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce výrok žalobou napadeného rozhodnutí za nezákonný, žalovaný soud navrhl, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Ústní jednání

18. Dne 14. 12. 2022 ve věci proběhlo ústní jednání. Účastníci setrvali na svých dosavadních stanoviscích k věci. Žalobce obsáhle popsal historický vývoj týkající se předmětného pozemku, jeho přednes však nepřinesl žádné nové skutečnosti, které by měly vliv na projednávanou věc vzhledem k tomu, že předmětem posouzení je rozhodnutí o nevyhovění nesouhlasu s neprovedením opravy chyby v katastrálním operátu.
19. Žalobce navrhl provedení důkazů. Požadoval vyžádání celého spisu z Okresního soudu v Břeclavi, sp. zn. 5 C 1759/95. Jako důkaz předložil: písemnost podepsanou panem Ing. M. M., Ph.D., nadepsanou „Situace hranic pozemku p. č. XA v k. ú. X“ ze dne 26. 10. 2018; Návrh na povolení drobné stavby stavebníka T. H. ze dne 28. 10. 1954; Čestné prohlášení pana Ing. V. B. ke stavu vinného sklepa v roce 1977 rodiny F. K. ze dne 21. 11. 2022; Členský průkaz Revolučního odborového hnutí s podpisem otce žalobce a fotodokumentaci. Žalobce dále navrhl provedení dokazování stavebními nebo kolaudačními povoleními okolních staveb. Soud důkazní návrhy žalobce zamítl, neboť by nijak neosvětlovaly posuzovanou věc.
20. Soud dodává, že po skončení jednání a vyhlášení rozsudku zjistil, že žalobce téhož dne před jednáním osobně doručil na podatelnu soudu další podání ve věci s návrhem důkazů. Soud však nemohl k tomuto podání přihlédnout, neboť ho v průběhu jednání neměl k dispozici.

V. Posouzení věci soudem

21. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i

předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně včetně řízení předcházejícího jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

22. V nyní projednávané věci je stěžejní otázkou, zda měl katastrální úřad na návrh žalobce provést opravu chyby v katastrálním operátu. Žalobce se žádostí o odstranění chyby domáhal napravení nesouladu zapsaného stavu se skutečným stavem.
23. Podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona platí, že „[n]a písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.“.
24. Dle § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky platí, že „[ch]ybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, a to geometrické a polohové určení, číslo parcely, údaj o právu, upozornění, druh pozemku, způsob ochrany nemovitosti, způsob využití nemovitosti, údaj o budově včetně údaje o její dočasnosti, údaj o jednotce, cenový údaj a údaj pro daňové účely katastrální úřad opraví na základě původního výsledku zeměměřické činnosti nebo listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru, a v případě chyby vzniklé zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu i na základě výsledků zjišťování hranic.“.
25. Dle § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky platí, že „[ch]ybné geometrické a polohové určení, které vzniklo nepřesností při podrobném měření a zobrazení předmětu měření v katastrální mapě, nejde-li o případy podle odstavce 2, opraví katastrální úřad na základě a) výsledku zeměměřických činností, který je využíván pro vyznačení příslušného předmětu polohopisu do katastrální mapy, a b) písemného prohlášení vlastníků pozemků, že hranice pozemků nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna.“.
26. Oprava chyby v katastrálním operátu slouží zejména k odstranění rozporu mezi stavem zápisů v katastrálním operátu a obsahem listin, jež byly podkladem pro jejich zápis, založených ve sbírce listin katastrálního úřadu. Při opravě chybného údaje nemůže katastrální úřad fakticky právo nalézat, tedy posuzovat, za jakých podmínek práva vznikají, zanikají, mění se jejich obsah, přecházejí na jiné osoby apod. To přísluší pouze soudům v občanskoprávním řízení. Katastrální úřad může v řízení o opravě chyby katastru činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky (srov. Barešová, Eva; et al. Katastrální zákon: Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2015, nebo rozsudky NSS ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012-32, a ze dne ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 90/2012-65).

Cestou podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona lze opravit pouze takový chybný údaj katastru, který vznikl některým ze zákonem stanovených způsobů, tj. mimo jiné zřejmým omylem při vedení a obnově katastru. Zřejmým omylem při vedení katastru lze rozumět takový omyl, který je naprosto evidentní již při povrchním zkoumání (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 3. 2013, č. j. 7 As 187/2012-31). Při zápisu do katastru nemovitostí mohou v zásadě vznikat dva typy nesouladů – technický a právní. Technický nesoulad spočívá v technické chybě, jež vznikla při provádění zápisu do katastru nemovitostí – zapsaný stav neodpovídá podkladům, na jejichž základě byl proveden. Právní nesoulad naopak spočívá ve sporu o to, zda podklady, na základě kterých byl zápis do katastru proveden, odpovídají skutkové a právní realitě. Z uvedeného vyplývá, že opravou zřejmého omylu lze řešit toliko nesoulad technický, čemuž odpovídá i judikatura Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek NSS ze dne 12. 5. 2016, č. j. 6 As 166/2015-27), a nesoulad, na kterém

panuje mezi vlastníky všech dotčených pozemků shoda (viz rozsudek NSS ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008-134). Právní nesoulad je pak možné řešit postupem dle § 1028 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, případně žalobou na určení vlastnictví; tedy u civilních soudů, nikoliv cestou opravy chyby v katastrálním operátu. Omyl je charakteristický tím, že je v něm obsažen lidský činitel a jako omyl tedy není možné posuzovat objektivní skutečnosti, které způsobují nesoulad katastru se skutečným stavem (viz rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007-103).

27. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal návrh na opravu údaje v katastru nemovitostí – geometrické vymezení pozemku parcela č. st. XA, jak jej v současnosti vede katastrální úřad v katastrální mapě. Současné vymezení neodpovídá polohově, obvodem, rozměry stran, hraničními body a výměrou původnímu pozemku, jak byl zakoupen podle geometrického plánu z roku 1942 v katastrálním území X. Dle žalobce tedy měl být podkladem pro určení hranic pozemku plán z roku 1942, č. j. 153 1240. Původní označení pozemku parcela č. st. XA bylo označení parcela č. X. Ke změně označení a zpřesnění výměr pozemků došlo při obnově operátu novým mapováním. Při této obnově byla dřívější pozemková mapa evidence nemovitostí sáhového měřítka a grafické zobrazení jednotlivých nemovitostí na této mapě nahrazena pozemkovou mapou dekadického měřítka s číselným vyjádřením jednotlivých lomových bodů v souřadnicích a upřesnění výměr. Obnova operátu evidence nemovitostí novým mapováním se prováděla podle zákonných norem vyhotovením základní mapy velkého měřítka (ZMVM), podle zákona č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí a vyhlášky č. 23/1964 Sb., Ústřední správy geodézie a kartografie, kterou se provádí zákon č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí.
28. Žalobce navrhl, aby byly hranice pozemku opraveny dle plánu z roku 1942. Tím bude dosaženo souladu s podkladovými daty, tj. se stavem v roce 1942. Tedy dle stavu, jaký byl ještě před digitalizací dat přepracováním souboru dosavadních geodetických informací, kterou se některé původní vzdálenosti změnily. Ostatní účastníci řízení (Jihomoravský kraj a Ing. M. Z.) vyslovili s provedením opravy nesouhlas.
29. Jak bylo již výše uvedeno, z judikatury NSS vyplývá, že katastrální úřad je povinen opravit pouze takové údaje, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu – musí existovat rozpor mezi údaji katastru a listinami založenými ve sbírce listin (viz již zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2016, č. j. 6 As 166/2015-27). A jak uvedl žalovaný „[n]a základě zkoumání jak výsledků obnovy operátů evidence nemovitostí tvorbou základní mapy ČSSR velkého měřítka (dále jen „ZMVM“) z roku 1988, tak výsledků tvorby stávající digitální katastrální mapy (dále jen „DKM“) z roku 2011, KÚ dospěl k závěru, že stávající evidence zákresu hranic pozemku p. č. st. XA, stejně jako evidence výměry parcely č. st. XA, nevykazují ani chybu vzniklou zřejmým omylem při vedení a obnově katastru [ust. § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona], ani chybu vzniklou nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu řízení v katastrální mapě, při které by byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem [ust. § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona]. Tyto závěry KÚ podložil jak podrobným komentářem výsledků tvorby ZMVM (která proběhla v letech 1985 až 1988), tak kontrolními výpočty uloženými ve spisu a uzavřel, že požadovanou opravu zákresu hranic je možno provést postupem buď podle ust. § 44 odst. 3 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), v platném znění (kdy bude KÚ předložen příslušný výsledek zeměměřičských činností a písemné prohlášení vlastníků dotčených pozemků, že hranice nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna) nebo podle ust. § 50 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona (kdy bude KÚ předloženo rozhodnutí soudu

o určení hranice pozemku spolu s příslušným výsledkem zeměměřičských činností).“, viz str. 2 napadeného rozhodnutí. V daném případě se nejedná o zřejmý omyl. Správní orgány nemohly využít ani druhé možnosti opravy, a to dle § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky, jelikož na umístění hranice mezi pozemky parcelní č. st. XA a p. č. st. XB nepanuje shoda jejich vlastníků (žalobce a osoby zúčastněné na řízení – pana Ing. M. Z.). Nelze proto přisvědčit námitce žalobce, že evidence výměry pozemku vykazuje chybu vzniklou zřejmým omylem či chybou vzniklou nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě, při které byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.

30. Nejvyšší správní soud v již zmíněném rozsudku ze dne 12. 5. 2016, č. j. 6 As 166/2015-27 zdůraznil, že katastrální úřad nemůže vybočit ze své evidenční role. Katastrální úřad v řízení o opravě chyby katastru může provádět pouze základní jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin, ale nemůže řešit sporné otázky. Právě o takovou spornou otázku jde, pokud není shoda mezi vlastníky sousedících pozemků o průběhu hranic mezi pozemky. Ve shodě se správními orgány soud uvádí, že bez souhlasu všech vlastníků dotčených pozemků nelze geometrické a polohové určení nemovitosti opravit postupem dle § 36 katastrálního zákona a § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky. Ovšem právě o takovou opravu geometrického a polohového určení hranice mezi pozemky p. č. st. XA a p. č. st. XB žalobce usiloval. Správní orgány tedy nepochybily, když odmítly opravu zápisu v katastru nemovitostí provést.
31. Žalobce uvádí, že v soupisu nemovitostí není vyznačena poznámka spornosti a zpochybňuje podpis jeho otce. Žalovaný k těmto skutečnostem dle žalobce nepřihlédl. Ze spisového materiálu vyplynulo, že hranice mezi pozemky p. č. st. XA a st. XB (tj. spojnice bodů c. 829 79, 829-80 a 829-341, vedena mezi budovami sklepů č. e. 48 a 49) byla vyšetřena jako sporná. O tomto svědčila ručně uvedená poznámka, tak použitá mapová značka „sporná hranice“ (čerchovaná tlustá čára poř. č. 2.14 ČSN 01 3411 Mapy velkých měřítek – Kreslení a značky). Dle § 13 odst. 9 Instrukce Českého úřadu geodetického a kartografického pro místní šetření a obnovu operátů evidence nemovitostí č. 984 450 1/83 ze dne 28. 4. 1983 měla tato skutečnost (nesouhlas vlastníků dotčených pozemků s průběhem této hranice v terénu) být vyznačena i v soupisu nemovitostí. Jak správně žalovaný uvedl, v soupisu nemovitostí č. XC taková poznámka vyznačena nebyla a z tohoto lze dojít k závěru, že průběh předmětné hranice nebyl vyšetřen jako sporný. Právní předchůdce žalobce (otec žalobce) soupis nemovitostí č. XC stvrdil svým podpisem. Rovněž dle žalovaného nebyla vznesena žádná námitka v námitkovém řízení, kdy byly k veřejnému nahlédnutí vyloženy evidence nemovitostí, při kterém vlastníci či uživatelé nemovitostí mohli námitky vznést. Žalovaný tyto skutečnosti podrobně ve svém rozhodnutí popsal. Ze spisového materiálu nevyplývá, že by otec žalobce svůj podpis zpochybnil. Hranice tedy byla ze strany právních předchůdců žalobce uznána tak, jak byla zaznamenána v soupisu nemovitostí č. XC, přičemž z tohoto soupisu byla posléze vypracována stávající digitální katastrální mapa. Krajský soud neshledal, že by průběh hranice měl být vyřešen jako sporný, neboť ve spisovém materiálu není takového podkladu, který by potvrzoval spornost hranice, ba naopak, jak soud již výše uvedl, otec žalobce předmětný soupis stvrdil svým podpisem. Námitka žalobce tedy není důvodná.
32. Žalobce namítá, že spornost vyplývá dále ze skutečnosti, že na hranici bylo postavena síťová zeď lisovny. Skutečnost, že na hranici pozemku se nachází zeď lisovny není nutně známkou toho, že přímo zde vede hranice, žalovaný se podrobně řízením o vytyčení

hranic v napadením rozhodnutí zabýval. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí uvedl, že právním prostředkem ke změně právních vztahů k nemovitostem evidovaným v katastru nemovitostí *je pouze žaloba na* určení vlastnictví podaná u příslušného soudu. Žalobce dále uvádí, že spornost prokazuje skutečnost, že M. K., jako právní předchůdkyně žalobce, podala v roce 1995 žalobu na vyklizení části pozemku p. č. st. XB v k. ú. X ve vlastnictví J. R. Ovšem sám žalobce dodává, že paní K. vzala žalobu zpět. Z uvedeného nelze mít za to, že zde jistě byla spornost, pokud byla žaloba vzata zpět. Žalobce či jeho právní předchůdci nepodali k soudu žalobu na určení vlastnictví.

33. Žalobce dále odkazuje na znalecké posudky a technickou zprávu. Soud odkazuje na argumentaci žalovaného stran skutečnosti, že požadavek žalobce na opravu zákresu hranic podle geometrického plánu z roku 1942 je v rozporu s právními předpisy. Plán z roku 1942 v důsledku značného počtu změn, nedostatečné přesnosti nebo použitého měřítka nevyhovoval tehdejšímu vedení evidence nemovitostí. Není tedy třeba znaleckého posudku ke zjištění, že operát obnovený tvorbou ZMVM není věrnou kopií operátu, jenž má být nahrazen. Znalecké posudky nemohou dle geometrické plánu z roku 1942 posoudit skutečné rozložení hranic, neboť jak již bylo uvedeno, tento byl v mnoha věcech nepřesný. Hranice pozemku byly rovněž odsouhlaseny právním předchůdcem žalobce. Znalecký posudek nemůže tento souhlas právních předchůdců žalobce se současným vyznačením hranic (stvrzených podpisem otce žalobce) nahradit. Znalecký posudek nemůže dále nahradit geometrický plán, jak správně uvedl žalovaný na straně 12 napadeného rozhodnutí. Dle § 13 zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřičství a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením (dále jen „zákon o zeměměřičství“), je třeba pro geometrický plán úředního oprávnění, kterým znalec v řešení případě nedisponoval. Znalecký posudek ani nebyl osobou disponující úředním oprávněním ověřen. Výsledky zeměměřičských činností využívané pro správu a vedení katastru nemovitostí a pro státní mapová díla dle § 12 odst. 1 písm. a) musí být ověřeny fyzickou osobou, které bylo uděleno úřední oprávnění pro ověřování výsledků zeměměřičských činností. Dle důvodové zprávy k uvedenému zákonu je úřední oprávnění *„vyžadováno zejména pro ověření výsledků zeměměřičských činností pro účely katastru nemovitostí, které dokumentují nebo vymezují průběh vlastnických hranic nemovitostí a které jsou nedílnou součástí právních listin o převodu nebo přechodu vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem zapisovaných v katastru nemovitostí podle zákona č. 265/1992 Sb. a zákona ČNR č. 344/1992 Sb. Jedná se zejména o geometrické plány a o dokumentaci o vytyčení vlastnických hranic nemovitostí. Úřední oprávnění je dále vyžadováno pro ověření dokumentace o zřízení, obnovení nebo přemístění bodu a o zaměření předmětů měření, které jsou obsahem státních mapových děl, využívaných orgány zeměměřictví a katastru a orgány Ministerstva obrany. Uvedené výsledky musí být ověřeny, že jejich náležitosti a přesnost odpovídají právním předpisům.“* Znalecké posudky nejsou ani obsahem dokumentace katastrálního operátu dle § 5 odst. 2) písm. c) katastrálního zákona. S ohledem na uvedené lze mít za to, že znalecký posudek nemůže vypovídat nic o skutečném stavu hranic. Soud považuje za vhodné k tomuto dodat, že původní znalecký posudek byl zadán pro určení průběhu hranic mezi pozemky p. č. st. XA a XB, přičemž měl být brán v potaz průběh pozemku vykoupěného v roce 1942. Zadáním nového znaleckého posudku bylo posouzení, zda je stav v katastru nemovitostí v souladu s průběhem geometrického plánu z roku 1942, nikoli určení přesné hranice. Námitka žalobce není důvodná.
34. Soud považuje za důležité opětovně zdůraznit, že oprava chyby v katastrálním operátu má toliko evidenční charakter a ve vztahu k zde řešeným pozemkům nemohlo být ze strany

žalovaného rozhodnuto jinak, než že odvolání bylo zamítnuto. Soud lidsky chápe nepříjemnost nastalé situace, avšak řízení o odstranění zřejmého omylu nemohlo vést k žalobcem požadovanému výsledku, tím spíše, když nepanuje mezi ním a osobou zúčastněnou na řízení shoda o průběhu hranice mezi jejich pozemky.

35. Zdejší soud proto dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je srozumitelné, jeho odůvodnění netrpí vadami namítanými v žalobě a závěry žalovaného jsou dostatečně podepřeny podklady správního spisu.

VI. Závěr a náklady řízení

36. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.
37. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení.
38. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
39. Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost, současně pak neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejich dalších nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. 12. 2022

JUDr. Zuzana Bystřická v. r.
předsedkyně senátu